ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

z 27. júna 2007 *

Vo veci T-182/06,

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: H. Sevenster a M. de Grave, splnomocnení zástupcovia,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. Patakia, A. Alcover San Pedro a H. van Vliet, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2006/372/ES z 3. mája 2006, týkajúceho sa návrhu vnútroštátnych ustanovení oznámených Holandským kráľovstvom podľa článku 95 ods. 5 [ES], ktoré stanovujú limitné hodnoty emisií tuhých látok produkovaných vozidlami so vznetovým motorom (Ú. v. EÚ L 142, s. 16),

* Jazyk konania: holandčina.

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (štvrtá komora)

v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia I. Wiszniewska-Białecka a E. Moavero Milanesi,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 29. marca 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Článok 95 ES vo svojich odsekoch 4 až 6 stanovuje:

„4. Ak po prijatí zosúlaďovacích opatrení Radou alebo Komisiou členský štát, z dôležitých dôvodov uvedených v článku 30 alebo týkajúcich sa ochrany životného alebo pracovného prostredia, považuje za nevyhnutné zachovať vnútroštátne ustanovenia, upovedomí o nich Komisiu a uvedie dôvody ich zachovania.

5. Okrem toho, bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, ak po prijatí zosúlaďovacích opatrení Radou alebo Komisiou považuje členský štát za nevyhnutné zaviesť na základe svojich špecifických problémov nové vnútroštátne ustanovenia vychádzajúce z nových vedeckých poznatkov na ochranu životného alebo pracovného prostredia, upovedomí o týchto ustanoveniach Komisiu a uvedie dôvody ich zavedenia.

6. Komisia do šiestich mesiacov po oznámení uvedenom v odsekoch 4 a 5 dané vnútroštátne ustanovenia schváli alebo zamietne na základe overenia, že neslúžia svojvoľnej diskriminácii alebo skrytému obmedzovaniu obchodu medzi členskými štátmi, a nebránia fungovaniu vnútorného trhu.

Ak Komisia v tejto lehote nerozhodne, vnútroštátne ustanovenia uvedené v odsekoch 4 a 5 sa považujú za schválené.

V prípadoch opodstatnených komplexnosťou veci a za predpokladu, že sa tým neohrozí ľudské zdravie, môže Komisia upovedomiť daný členský štát o prípadnom predĺžení uvedenej lehoty najviac o ďalších šesť mesiacov."

2 Smernica Rady 96/62/ES z 27. septembra 1996 o posudzovaní a riadení kvality okolitého ovzdušia (Ú. v. ES L 296, s. 55; Mim. vyd. 15/003, s. 95) v článku 7 ods. 3 stanovuje, že členské štáty zostavia akčné plány označujúce opatrenia, ktoré je potrebné zaviesť v krátkom čase tam, kde je riziko prekročenia limitných hodnôt a/alebo výstražných prahov úrovne znečisťujúcich látok v okolitom ovzduší, s cieľom znížiť toto riziko a limitovať trvanie takýchto prípadov. Takéto plány môžu od prípadu k prípadu ustanoviť opatrenia na kontrolu a tam, kde je to nevyhnutné, prerušenie činností vrátane premávky motorových vozidiel, ktorá prispieva k prekračovaniu limitných hodnôt.

3 Podľa článku 11 ods. 1 písm. a) smernice 96/62 členské štáty informujú Komisiu o prípade, keď úrovne znečistenia presiahnu limitné hodnoty zvýšené o mieru tolerancie v deväťmesačnom období nasledujúcom po skončení každého roka.

4 Smernica 98/69/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 1998 o opatreniach, ktoré sa majú prijať proti znečisťovaniu ovzdušia emisiami z motorových vozidiel a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 70/220/EHS (Ú. v. ES L 350, s. 1; Mim. vyd. 13/023, s. 126), nadobudla platnosť 28. decembra 1998 zverejnením v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

5 Táto smernica stanovuje limitnú hodnotu koncentrácie objemu tuhých látok (PM) na 25 mg/km, pre automobily so vznetovým motorom jednak kategórie M (osobné automobily) definované v prílohe II oddiele A smernice Rady 70/156/EHS zo 6. februára 1970 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o typovom schválení motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel (Ú. v. ES L 42, s. 1; Mim. vyd. 13/001, s. 44) – s výnimkou vozidiel, ktorých maximálna hmotnosť presahuje 2 500 kg, – a jednak kategórie N_1 triedy I (úžitkové vozidlá s maximálnou povolenou hmotnosťou 1 305 kg).

6 Podľa článku 2 ods. 1 smernice 98/69:

„... nesmie žiadny členský štát z dôvodov týkajúcich sa znečistenia ovzdušia emisiami z motorových vozidiel:

— odmietnuť udeliť typové schválenie ES v zmysle článku 4 ods. 1 smernice 70/156/EHS alebo

— odmietnuť udeliť národné typové schválenie alebo

— zakázať registráciu, predaj alebo uvedenie vozidiel do prevádzky v zmysle článku 7 smernice 70/156/EHS,

ak vozidlá spĺňajú požiadavky smernice 70/220/EHS v znení tejto smernice."

7 Smernica Rady 1999/30/ES z 22. apríla 1999 o limitných hodnotách oxidu siričitého, oxidu dusičitého a oxidov dusíka, tuhých znečisťujúcich látok a olova v okolitom ovzduší (Ú. v. ES L 163, s. 41; Mim. vyd. 15/004, s. 164) v spojení so smernicou 96/62 stanovuje limitné hodnoty uplatniteľné najmä na koncentrácie tuhých látok „PM_{10}" v okolitom ovzduší, ktoré sú právne záväzné od 1. januára 2005.

8 Na účely smernice 1999/30 sú tuhé látky PM_{10} definované takto:

„11. ‚PM_{10}' znamená tuhé znečisťujúce látky, ktoré prechádzajú vstupom selektujúcim na veľkosť s aerodynamickým priemerom záchytu 10 μm s päťdesiatpercentnou účinnosťou".

9 Smernica 1999/30 vo svojom článku 5 stanovuje, že členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby koncentrácie týchto tuhých látok v okolitom ovzduší neprekročili limitné hodnoty uvedené v bode 2 prílohy III.

10 Okrem toho hoci nejde o ustanovenia, ktoré by v súčasnosti boli v platnosti, možno upresniť, že 21. decembra 2005 Komisia prijala návrh nariadenia nazvaného „Euro 5“, v ktorom bola znížená limitná hodnota Spoločenstva pre emisie tuhých látok produkovaných vozidlami so vznetovými motormi jednak kategórie M (osobné automobily) a jednak kategórie N_1 triedy I (úžitkové vozidlá s maximálnou povolenou hmotnosťou 1 305 kg) na 5 mg/km.

11 Ak by tento návrh bol prijatý v jeho súčasnej podobe, táto nová limitná hodnota Spoločenstva by nadobudla platnosť na konci septembra 2009 pre nové typy vozidiel týchto dvoch kategórií a na konci januára 2011 pre všetky dotknuté nové vozidlá.

Okolnosti predchádzajúce sporu

12 Listom z 2. novembra 2005 Holandské kráľovstvo v súlade s článkom 95 ods. 5 ES upovedomilo Komisiu o svojom zámere prijať s účinnosťou od 1. januára 2007 nariadenie odchyľujúce sa od ustanovení smernice 98/69, ktorým mala byť stanovená limitná hodnota emisií tuhých látok pre nové automobily so vznetovými motormi kategórie M_1 a kategórie N_1 triedy I na 5 mg/km.

13 Na podporu svojej žiadosti o odchýlenie sa od ustanovení smernice 98/69 Holandské kráľovstvo upresňuje, že limitné hodnoty koncentrácie tuhých látok stanovené smernicou 1999/30 boli prekročené na viacerých častiach jeho územia. Okrem toho sa oznamujúci členský štát domnieval, že nie je schopný plniť svoje povinnosti vyplývajúce z práva Spoločenstva v stanovených lehotách, pokiaľ ide o povinnosť prijať všetky nevyhnutné opatrenia na zníženie koncentrácie tuhých látok, ktorú ukladá smernica 1999/30.

14 Holandské kráľovstvo zdôraznilo, že tuhé látky mu spôsobujú vážne ťažkosti, keďže vysoká hustota obyvateľstva tohto štátu a vyššia úroveň koncentrácie infraštruktúr oproti iným európskym štátom majú za následok vyššiu mieru emisií tuhých látok na km^2. Obyvatelia sú vo veľkej miere vystavení znečisteniu z dôvodu automobilovej premávky v bezprostrednej blízkosti obytných zón a z dôvodu iných foriem intenzívneho využívania pozemkov. Tento aspekt mal osobitnú relevanciu pre Holandsko v súvislosti s intenzívnou premávkou pozorovanou vo viacerých regiónoch tohto štátu. Na jednej strane umiestnenie zdrojov veľkého množstva emisií tuhých látok pochádzajúcich z ciest v obytných zónach a na druhej strane úroveň emisií, ktorá je vyššia než v rezidenčných oblastiach, má za následok vystavenie veľkej časti obyvateľov mimoriadne škodlivým účinkom sadze obsiahnutej vo výfukových plynoch automobilov so vznetovým motorom.

15 Holandské kráľovstvo okrem toho uviedlo, že je vystavené závažnému znečisteniu cudzieho pôvodu, pričom dve tretiny zo 45 % koncentrácií antropogénnych tuhých látok v tomto štáte pochádzajú zo zahraničia. Z toho vyplýva, že iba na 15 % národného priemeru koncentrácií tuhých látok by sa mohli uplatniť vnútroštátne normy ochrany životného prostredia.

16 Napokon Holandské kráľovstvo potvrdilo, že priznáva väčšiu prioritu znižovaniu emisií tuhých látok produkovaných osobnými automobilmi a vozidlami používanými na komerčné účely. Holandské kráľovstvo totiž uprednostnilo zníženie emisií týchto vozidiel, ktoré sú podľa neho zodpovedné za 70 % emisií z cestnej premávky. Tento oznamujúci členský štát upresnil, že počet automobilov vybavených vznetovým motorom zaznamenal na jeho území v čase vytvárania smernice 98/69 nečakaný nárast.

17 Oznámené odchyľujúce sa opatrenie bolo neoddeliteľnou súčasťou právnej úpravy zameranej na cestnú premávku a na podporu ekologickejších vozidiel a pohonných

hmôt. Toto opatrenie by malo byť uplatniteľné na osobné automobily a vozidlá s komerčným využitím so vznetovým motorom, ktoré boli prvýkrát používané po 31. decembri 2006.

18 Návrh nariadenia mal mať konkrétne za následok vytvorenie filtru znižujúceho množstvo tuhých látok prítomných v sadziach z nafty, avšak nemal byť uplatňovaný na vozidlá registrované v inom členskom štáte Európskej únie.

19 Prísnejšia norma pre emisie obsiahnutá v návrhu nariadenia v ničom nezmenila postupy schvaľovania uvedených typov vozidiel, ako ani podmienky registrácie vozidiel, ktoré získali povolenie ES v iných členských štátoch.

20 Naproti tomu polícia a úrady vykonávajúce pravidelnú kontrolu uvedených vozidiel po nadobudnutí platnosti nariadenia mohli overovať, či osobný automobil alebo ľahké komerčné vozidlo je schopné spĺňať novú limitnú hodnotu 5 mg/km.

21 Listom z 23. novembra 2005 Komisia potvrdila príjem oznámenia holandskej vlády a informovala ju, že šesťmesačná lehota, ktorú jej uložil článok 95 ods. 6 ES na rozhodovanie o žiadosti o odchýlenie sa od právnej úpravy Spoločenstva, začala plynúť 5. novembra 2005, teda dňom nasledujúcom po dni prijatia oznámenia.

22 Správa o hodnotení kvality ovzdušia v Holandsku za rok 2004, vypracovaná na základe smernice 96/62, bola Komisii oznámená 8. februára 2006 a následne 10. februára 2006 zapísaná.

23 Listom z 10. marca 2006 holandské úrady upovedomili Komisiu o existencii správy, ktorú v marci 2006 vypracoval Milieu- en Natuurplanbureau (Holandská agentúra pre posudzovanie životného prostredia, ďalej len „MNP") a ktorá mala názov „Nieuwe inzichten in de omvang van de fijnstofproblematiek" (Nové údaje o rozsahu problematiky tuhých látok).

24 S cieľom posúdiť dôvodnosť tvrdení uvádzaných holandskými úradmi Komisia požiadala poradenské a konzultačné konzorcium pridružené k Nederlandse Organisatie voor toegepast-natuur-wetenschappelijk onderzoek (Holandská organizácia pre aplikovaný vedecký výskum, ďalej len „TNO") o vypracovanie vedeckej a odbornej správy.

25 Táto organizácia predložila svoju správu Komisii 27. marca 2006.

26 Rozhodnutím 2006/372/ES z 3. mája 2006 o návrhu vnútroštátnych ustanovení oznámenom Holandským kráľovstvom podľa článku 95 ods. 5 [ES] a stanovujúceho limitné hodnoty emisií tuhých látok z vozidiel so vznetovým motorom (Ú. v. EÚ L 142, s. 16, ďalej len „napadnuté rozhodnutie") Komisia zamietla oznámený návrh nariadenia s odôvodnením, že „Holandské kráľovstvo nepreukázalo existenciu špecifického problému v zmysle smernice 98/69" a že „oznámené opatrenie nebolo primerané sledovaným cieľom".

Konanie a návrhy účastníkov konania

27 Holandské kráľovstvo návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 12. júla 2006 podalo žalobu o neplatnosť rozhodnutia, na základe ktorej sa začalo toto konanie. V súlade s článkom 76a Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa v ten istý deň podalo Holandské kráľovstvo návrh na prejednanie veci v skrátenom súdnom konaní.

28 Komisia podala 8. augusta 2006 svoje pripomienky k návrhu na prejednanie veci v skrátenom súdnom konaní a následne 6. októbra 2006 svoje vyjadrenie k žalobe.

29 Rozhodnutím z 26. októbra 2006 Súd prvého stupňa (štvrtá komora) vyhovel návrhu na prejednanie veci v skrátenom súdnom konaní.

30 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky boli vypočuté na pojednávaní konanom 29. marca 2007.

31 Holandská vláda navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

32 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

33 Holandská vláda uvádza, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s hmotnoprávnymi ustanoveniami článku 95 ES a s povinnosťou odôvodnenia podľa článku 253 ES po prvé preto, že popiera existenciu špecifického problému v Holandsku, ktorý nastal po prijatí smernice 98/69, pričom v tejto súvislosti neboli preskúmané relevantné údaje predložené dotknutým členským štátom, po druhé preto, že oznámený návrh nariadenia považuje za neprimeraný cieľom, ktoré sleduje Holandské kráľovstvo, a po tretie preto, že v rámci skúmania oznámeného návrhu zohľadňuje medzinárodný právny kontext.

34 Pokiaľ ide o existenciu špecifického problému v Holandsku, holandská vláda spochybňuje napadnuté rozhodnutie v dvoch aspektov. Na jednej stane Komisia nesprávne postupovala, keď odmietla existenciu špecifického problému kvality ovzdušia v Holandsku. Na druhej strane Komisia pri posudzovaní špecifickosti problému opomenula bez uvedenia dôvodu zohľadniť dokumenty, ktoré holandské úrady predpísaným spôsobom predložili, čím porušila tak povinnosť náležitej starostlivosti, ako aj povinnosť odôvodniť rozhodnutia.

35 Najprv je potrebné preskúmať druhú časť odôvodnenia žaloby týkajúcu sa špecifickosti problému, s ktorým je Holandské kráľovstvo, ako sa samé domnieva, konfrontované.

O absencii náležitej starostlivosti a porušení povinnosti odôvodnenia pri posudzovaní špecifickosti problému kvality okolitého ovzdušia v Holandsku

Tvrdenia účastníkov konania

36 Holandská vláda sa domnieva, že Komisia si nesplnila svoju povinnosť náležitej starostlivosti tým, že bez uvedenia dôvodu nepreskúmala relevantné údaje, ktoré jej boli zaslané včas pred prijatím napadnutého rozhodnutia.

37 Napriek opačným tvrdeniam Komisie v bode 41 napadnutého rozhodnutia Komisia mala k dispozícii relevantné údaje o Holandsku za rok 2004.

38 Ak by Komisia splnila svoju povinnosť náležitej starostlivosti a zohľadnila čerstvé informácie, mohla by dôjsť k záveru, že v Holandsku sa po prijatí smernice 98/69 vyskytol špecifický problém.

39 Komisia priznáva, že v rozpore s tým, čo uviedla v bode 41 napadnutého rozhodnutia, Holandské kráľovstvo pred prijatím napadnutého rozhodnutia skutočne oficiálne predložilo svoju hodnotiacu správu za rok 2004. Z toho však nijako nemožno vyvodiť absenciu náležitej starostlivosti pri skúmaní spisu.

40 Holandské kráľovstvo predložilo túto správu po viac ako štyroch mesiacov od uplynutia lehoty stanovenej na jej predloženie v článku 11 ods. 1 písm. a) smernice 96/62. Oznámenie vnútroštátneho opatrenia z 2. novembra 2005 teda na tieto údaje neodkazuje.

41 Komisia požiadala Holandské kráľovstvo, aby jej čo možno najskôr oznámilo tieto informácie, a po ich prijatí ich poskytla TNO, ktorú požiadala o ich zohľadnenie v správe týkajúcej sa žiadosti o odchýlenie sa od právnej úpravy Spoločenstva podanej Holandským kráľovstvom.

42 Hodnotiaca správa Holandského kráľovstva za rok 2004 bola zohľadnená v štúdii TNO a v odôvodneniach napadnutého rozhodnutia.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

43 TNO zdôraznila na strane 29 svojej správy, o ktorú sa Komisia pri prijatí napadnutého rozhodnutia nesporne opierala a ktorej konštatovania a závery neboli holandskou vládou spochybnené, že „za rok 2004 nemôže vykonať porovnanie..., keďže hodnotenie údajov za rok 2004 sa oneskorilo z dôvodu, že niektoré členské štáty vrátane Holandského kráľovstva poskytli informácie oneskorene".

44 Z úvah obsiahnutých v napadnutom rozhodnutí k otázke špecifickosti kvality okolitého ovzdušia v Holandsku jednako vyplýva, že posledné údaje predložené holandskými úradmi boli zahrnuté do správy TNO. Konkrétne na strane 29 tejto už citovanej správy sa uvádza:

„Predbežné údaje oznámené Holandským kráľovstvom, pokiaľ ide o prekročenia v roku 2004, vytvárajú odlišný obraz v porovnaní s rokom 2003. V každej oblasti je konštatované prekročenie minimálne jednej z limitných hodnôt PM_{10} zvýšených o mieru tolerancie."

45 Okrem toho TNO na strane 29 svojej správy a Komisia v bode 41 napadnutého rozhodnutia opakujú niektoré konštatovania z už citovanej správy MNP z marca 2006.

46 Napokon, ako vyplýva z bodu 42 napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o nové informácie poskytnuté holandskou vládou a obsiahnuté v správe MNP, Komisia rovnako odmietla považovať za preukázanú existenciu špecifického problému dodržiavania limitných hodnôt koncentrácie tuhých látok stanovených smernicou 1999/30 Holandským kráľovstvom.

47 Za týchto okolností nemožno Komisii vytýkať, že opomenula preskúmať čerstvé údaje, ktoré jej holandská vláda pred prijatím napadnutého rozhodnutia zaslala.

48 Z toho nevyhnutne vyplýva, že Komisii nemožno ani vytýkať, že neuviedla dôvody tohto údajného opomenutia.

49 Tvrdenia odvolávajúce sa na porušenie povinnosti náležitej starostlivosti Komisiou a jej povinnosti odôvodnenia preto nemôžu obstáť.

O odmietnutí uznať špecifickosť problému kvality okolitého ovzdušia v Holandsku Komisiou

Úvodné úvahy

50 Členský štát, ktorý sa odvoláva na článok 95 ods. 5 ES, musí preukázať, že podmienky na uplatnenie tohto ustanovenia sú splnené (rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. októbra 2005, Spolková krajina Horné Rakúsko a Rakúska republika/Komisia, T-366/03, Zb. s. II-4005, bod 63; pozri tiež analogicky s článkom 95 ods. 4 ES rozsudok Súdneho dvora z 20. marca 2003, Dánsko/Komisia, C-3/00, Zb. s. I-2643, bod 84).

51 Vo svojej žiadosti o odchýlenie sa od právnej úpravy Spoločenstva Holandské kráľovstvo odôvodnilo oznámené vnútroštátne opatrenie tým, že kvalita okolitého ovzdušia nezodpovedá normám definovaným v smernici 1999/30 vo viacerých regiónoch na jeho území, a že najmä limitné hodnoty koncentrácie tuhých látok stanovené v tejto smernici boli prekročené vo viacerých oblastiach napriek tomu, že členské štáty sú povinné prijať všetky opatrenia na zníženie koncentrácie týchto látok.

52 Holandské kráľovstvo rovnako uviedlo, že nemohlo rozumne očakávať, že do platnosti vstúpi návrh nariadenia Euro 5 znižujúci aktuálnu limitnú hodnotu 25 mg/km, stanovenú smernicou 98/69 pre emisie tuhých látok produkované dotknutými vozidlami so vznetovým motorom, na hodnotu 5 mg/km a že teda si želalo zaviesť na vnútroštátnej úrovni limitovanú hodnotu 5 mg/km pre uvedené automobily.

53 Holandské kráľovstvo, aby preukázalo odôvodnenosť svojej žaloby, musí dokázať, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí nesprávne domnievala, že nebola preukázaná skutočnosť, že prekročenia limitných hodnôt koncentrácie tuhých látok stanovených smernicou 1999/30, pozorované na holandskom území boli tak závažné, že sa výrazne líšili od prekročení limitných hodnôt pozorovaných v iných členských štátoch.

54 V tejto súvislosti holandská vláda Komisii po prvé vyčíta, že nesprávne uplatnila kritérium špecifickosti problému ochrany životného prostredia vymedzené článkom 95 ods. 5 ES, po druhé, že nezohľadnila prekážky prijatia vnútroštátnych opatrení týkajúcich sa zníženia emisií tuhých látok produkovaných vnútrozemskou vodnou a námornou dopravou, po tretie, že ignorovala nemožnosť bojovať proti znečisteniu prekračujúcemu hranice, a napokon po štvrté, že neuznala skutočnú osobitnú povahu prekročení limitných hodnôt koncentrácie tuhých látok týkajúcich sa okolitého ovzdušia v Holandsku.

O uplatnení kritéria špecifickosti

— Tvrdenia účastníkov konania

55 Holandská vláda Komisii v prvom rade vyčíta, že získanie požadovaného odchýlenia sa od práva Spoločenstva viazala na podmienku, že problém kvality ovzdušia, na ktorý sa holandská vláda na podporu svojej žiadosti odvolávala, sa musí týkať výlučne Holandska.

56 Holandská vláda sa domnieva, že tvrdenie Komisie, podľa ktorého nemožno uznať existenciu špecifického problému v členskom štáte v zmysle článku 95 ods. 5 ES, ak rovnaký problém sa vyskytne v inom členskom štáte, v prejednávanej veci v Belgicku, nevyplýva zo znenia tohto ustanovenia, ako ani z predchádzajúcej praxe Komisie. Navyše je ťažké si predstaviť, že toto kritérium výlučnosti je uplatniteľné na problém životného prostredia spojený so znečistením ovzdušia prekračujúcim hranice štátov.

57 Komisia sa naproti tomu domnieva, že od Holandského kráľovstva sa nijako nevyžadovalo, aby preukázalo, že tento problém kvality ovzdušia, na ktorý sa odvoláva, postihuje výlučne jeho územie. Komisia porovnala jeho situáciu so situáciou všetkých ostatných členských štátov na základe predložených vnútroštátnych hodnotiacich správ a dospela k záveru, že Holandsko nečelilo špecifickému problému prekročenia limitných hodnôt koncentrácie tuhých látok stanovených smernicou 1999/30 a emisií tuhých látok pochádzajúcich z motorových vozidiel uvedených v smernici 98/69.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

58 Článok 95 ES vo svojich odsekoch 4 až 7 zveruje členským štátom a Komisii právomoc odchýliť sa od uplatňovania harmonizačných opatrení prijatých s cieľom vytvorenia alebo fungovania spoločného trhu, ak je pre ochranu životného alebo pracovného prostredia takéto odchýlenie nevyhnutné.

59 Aby členský štát mohol prijať ustanovenia vnútroštátneho práva, ktorých predmet spadá do oblastí, v ktorých už bolo prijaté harmonizačné opatrenie, musí byť členský štát v zmysle článku 95 ods. 5 ES schopný preukázať, že vnútroštátne ustanovenia vychádzajú z nových vedeckých poznatkov a súvisia s problémom, ktorý je pre neho špecifickým a ktorý nastal po prijatí harmonizačného opatrenia.

60 Toto ustanovenie, ktoré má povahu ochrannej doložky, predstavuje vytvorenie spoločnej organizácie trhu zavedenej s cieľom chrániť životné a pracovné podmienky osôb v Spoločenstve, čo je rovnako ako harmonizácia právnych predpisov základným cieľom Zmluvy.

61 Uplatní sa predovšetkým v prípade, ak sa na celom území alebo na časti územia členského štátu vyskytne nový fenomén, negatívne postihujúci životné alebo pracovné prostredie, ktorý nebolo možné zohľadniť pri vypracovaní harmonizovaných predpisov a ktorého nápravu na vnútroštátnej úrovni je potrebné náhle vykonať bez toho, aby sa vyčkávalo na zmenu právnej úpravy Spoločenstva. Táto zmena právnej úpravy by totiž nemusela byť vhodná na riešenie uvedeného problému buď z dôvodu výlučne regionálnej povahy tohto fenoménu, alebo z dôvodu osobitných miestnych podmienok, ktoré sú nezlučiteľné s lehotami na vyjednávanie a nadobudnutie platnosti nového harmonizovaného predpisu.

62 Článok 95 ods. 5 ES, ktorý sa odvoláva sa na špecifický problém členského štátu, ktorý nastal po prijatí harmonizačného opatrenia Spoločenstva, teda vylučuje možnosť, aby na jeho základe boli prijaté vnútroštátne ustanovenia odchylné od harmonizovaného predpisu s cieľom čeliť hrozbám pre životné prostredie, ktoré majú v Spoločenstve všeobecnú povahu.

63 Všeobecnú, čiže nešpecifickú povahu má teda v zmysle článku 95 ods. 5 ES každý problém, ktorý nastáva zhruba podobným spôsobom vo všetkých členských štátoch, a v dôsledku toho sú pre neho vhodné harmonizované riešenia na úrovni Spoločenstva.

64 Pre správny výklad článku 95 ods. 5 ES je teda potrebné chápať požiadavku vnútroštátnej špecifickosti problému hlavne z hľadiska toho, či harmonizácia uplatňovaných predpisov na úrovni Spoločenstva môže alebo nemôže vhodným spôsobom čeliť miestnym problémom, pričom zistená nemožnosť harmonizácie odôvodňuje zavedenie vnútroštátnych opatrení.

65 Holandská vláda teda v zásade oprávnene uvádza, že na to, aby sa problém v určitom členskom štáte považoval v zmysle príslušného ustanovenia za špecifický, nemusí nevyhnutne vyplývať z ohrozenia životného prostredia na území iba tohto štátu. V kontexte ohrozenia všeobecnej povahy môžu totiž miestne osobitnosti v prípadoch uvedených v predchádzajúcich bodoch predstavovať špecifický problém.

66 Jednako však zo spisu nevyplýva, že Komisia v prejednávanej veci obmedzila uplatňovanie pojmu vnútroštátna špecifickosť problémov ochrany životného prostredia podľa článku 95 ods. 5 ES na prípady, keď sa tieto problémy vyskytli iba na území oznamujúceho členského štátu.

67 Zvlášť, ako samotná holandská vláda v bode 34 žaloby zdôraznila, Komisia v bode 41 napadnutého rozhodnutia výslovne uviedla, že podľa výročných vnútroštátnych hodnotiacich správ Holandsko v roku 2003 nezaznamenalo žiadne problémy s mimoriadne výrazným prekročením limitných hodnôt v porovnaní s inými členskými štátmi, ako napríklad Belgickom, Rakúskom, Gréckom, Českou republikou, Litvou, Slovinskom a Slovenskom.

68 Navyše TNO na strane 31 svojej správy zdôraznila, že cestná doprava je zjavne jedným z hlavným pôvodcov tuhých látok v Holandsku, výrazne sa však v tomto smere nelíši od situácie v iných členských štátoch, akými sú Belgicko, Dánsko, Francúzsko, Nemecko a Spojené kráľovstvo.

69 TNO ďalej poznamenala, že percentuálny podiel osobných automobilov vybavených vznetovým motorom nie je v Holandsku oproti týmto iným členským štátom vysoký.

70 Napokon Komisia sa v bode 42 napadnutého rozhodnutia domnieva, že nie je vôbec isté, či sa v Holandskom kráľovstve v porovnaní s inými členskými štátmi vyskytol špecifický problém dodržiavania limitných hodnôt stanovených smernicou 1999/30.

71 Nemožno teda tvrdiť, že Komisia od Holandského kráľovstva vyžadovala, aby preukázalo, že problém kvality okolitého ovzdušia, ktorý uviedlo na podporu svojej žiadosti o odchýlenie sa od ustanovení smernice, postihuje výlučne holandské územie.

72 Argumentáciu holandskej vlády týkajúcu sa výkladu kritéria špecifickosti je teda potrebné odmietnuť ako argumentáciu skutkovo nepodloženú.

O nezohľadnení prekážok prijatia vnútroštátnych opatrení zameraných na zníženie emisií tuhých látok produkovaných vnútrozemskou a námornou dopravou

— Tvrdenia účastníkov konania

73 Holandská vláda Komisii ďalej vytýka, že sa domnievala, že oznámený návrh nariadenia môže povoliť iba za predpokladu, že prekročenia limitných hodnôt koncentrácie tuhých látok v okolitom ovzduší pozorované v Holandsku pochádzajú z väčšej časti z emisií tuhých látok produkovaných vozidlami na cestách vybavenými vznetovým motorom.

74 Holandské kráľovstvo na základe podrobnej štúdie došlo k záveru, že Komisia opomenula zohľadniť skutočnosť, že prostriedky, ktoré malo Holandské kráľovstvo k dispozícii pri riešení problému emisií tuhých látok produkovaných vnútroštátnou vnútrozemskou a námornou dopravou, boli obmedzené alebo dokonca neexistovali.

75 Obmedzenia vyplývajúce z európskych a medzinárodných právnych predpisov upravujúcich emisie tuhých látok pochádzajúcich z týchto dvoch spôsobov dopravy boli presne tými faktormi, ktoré obmedzovali konanie holandskej vlády na vnútroštátnej úrovni. Existencia veľkého prístavu, akým je Rotterdam, zvyšuje akútnosť tohto špecifického problému v Holandsku.

76 Komisia sa naproti tomu domnieva, že iba konštatovala, že Holandské kráľovstvo nepreukázalo, že má dočinenia so špecifickým problémom emisií tuhých častíc pochádzajúcich z motorových vozidiel, na ktoré sa vzťahuje smernica 98/69. Konštatovala iba, že ak by vnútrozemská a námorná doprava produkovali v určitom členskom štáte podstatne viac tuhých látok ako v iných členských štátoch a ak by v tomto členskom štáte iba 25 % nových vozidiel jazdilo na naftu, potom by existencia špecifického problému koncentrácie tuhých látok spôsobeného absenciou filtra tuhých látok pri niektorých motorových vozidlách, ktorú smernica 98/69 povoľuje, nebola preukázaná.

77 Holandská vláda vo svojej žiadosti o odchýlenie sa od právnej úpravy Spoločenstva neuviedla argument týkajúci sa jej povinností vyplývajúcich z práva Spoločenstva a z medzinárodného práva. Navyše by toto tvrdenie znamenalo obhajovanie neobhájiteľného stanoviska, podľa ktorého, ak povinnosti vyplývajúce z medzinárodného práva bránia členskému štátu prijať určité opatrenia, Komisia by mala schváliť odchýlenie sa od harmonizačných predpisov prijatých podľa článku 95 ES bez ohľadu na to, či budú, alebo nebudú splnené požiadavky odsekov 5 a 6 tohto ustanovenia.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

78 Súd prvého stupňa po prvé poukazuje na to, že otázka, či oznámený návrh nariadenia môže znížiť koncentráciu tuhých látok prítomných v okolitom ovzduší v Holandsku iba prostredníctvom zníženia objemu tuhých látok produkovaných niektorými vozidlami na cestách so vznetovým motorom, súvisí skôr so skúmaním proporcionality oznámeného vnútroštátneho opatrenia vo vzťahu k iným predstaviteľným druhom opatrení týkajúcim sa ďalších dvoch zdrojov emisií tuhých látok, a to vnútrozemskej a námornej dopravy, ako s otázkou špecifickosti problému.

79 Po druhé holandská vláda v žiadnom prípade nie je oprávnená odvolávať sa na povinnosti vyplývajúce z medzinárodného práva a práva Spoločenstva, ktoré môžu predstavovať prekážku v riešení problému vyvolaného emisiami tuhých látok produkovanými vnútrozemskou a námornou dopravou, keďže to neuviedla vo svojej žiadosti o odchýlenie sa od ustanovení smernice.

80 Tak ako je tomu v prípade povoľovania oznámenej štátnej pomoci, schválenie odchýlenia sa v prospech určitého členského štátu na základe článku 95 ods. 5 a 6 ES sa musí týkať vnútroštátneho opatrenia tak, ako bolo oznámené Komisii (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. marca 1999, Forges de Clabecq/Komisia, T-37/97, Zb. s. II-859, bod 100).

81 Napokon po tretie tvrdenie holandskej vlády nie je skutkovo podložené. Na rozdiel od tvrdenia holandskej vlády Komisia nepodmienila schválenie oznámeného opatrenia tým, že prekročenia limitných hodnôt koncentrácie tuhých látok v okolitom ovzduší zaznamenané v Holandsku musia z väčšej časti pochádzať z emisií tuhých látok produkovaných vozidlami na cestách vybavenými vznetovým motorom.

82 Ako vyplýva z bodov 40 a 43 napadnutého rozhodnutia, Komisia sa naopak obmedzila na konštatovanie, že Holandské kráľovstvo sa v porovnaní s inými členskými štátmi vyznačuje vyšším čistým objemom emisií tuhých látok pochádzajúcich z vnútrozemskej a námornej dopravy a že percentuálny podiel vozidiel so vznetovým motorom je v Holandskom kráľovstve výrazne nižší, ako je priemer Európskej únie, v dôsledku čoho možno spochybniť samotnú existenciu špecifického problému emisií tuhých látok pochádzajúcich z vozidiel so vznetovým motorom podľa smernice 98/69 v Holandskom kráľovstve.

83 V žiadnom prípade sa teda nezdá byť pravdivým tvrdenie, že Komisia podmienila schválenie oznámeného opatrenia skutočnosťou, že prekročenia limitných hodnôt koncentrácie tuhých látok v okolitom ovzduší zaznamenané v Holandsku musia z väčšej časti pochádzať z emisií tuhých látok produkovaných vozidlami vybavenými vznetovým motorom.

84 S argumentáciou holandskej vlády preto nemožno súhlasiť.

O nemožnosti Holandského kráľovstva konať proti znečisťovaniu prekračujúcemu hranice štátu

— Tvrdenia účastníkov konania

85 Holandská vláda ďalej tvrdí, že okrem toho jej bráni konať skutočnosť, že nemôže mať vplyv na veľké množstvo tuhých látok prekračujúcich hranice.

86 Komisia na to odpovedá, že viacero štátov Európskej únie je rovnako konfrontovaných s vysokými úrovňami emisií tuhých látok cezhraničnej povahy.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

87 Samotná nemožnosť vplývať na tuhé látky prichádzajúce zo zahraničia, na ktorú sa odvoláva Holandské kráľovstvo, nepreukazuje, že Holandsko čelí špecifickému problému kvality okolitého ovzdušia.

88 TNO vo svojej správe zdôraznila, že v krajinách, ktoré majú rovnako ako Holandsko malú rozlohu, pochádza vyšší podiel tuhých látok z cudziny, čo takmer vyplýva zo samotnej definície, a zdroje znečistenia umiestnené v určitej vzdialenosti sú v týchto krajinách považované za cudzie zdroje, hoci v krajinách s veľkou rozlohou by boli považované za domáce.

89 Okrem toho samotná holandská vláda nepriamo pripúšťa, že cezhraničné znečistenie nemôže byť na základe definície špecifické pre určitý členský štát, keďže tvrdí, že kritérium výlučnosti, ktorého nesprávne uplatnenie Komisii vytýka, je ťažko zlučiteľné so samotnou povahou cezhraničného znečistenia.

90 Na pojednávaní holandská vláda poukázala na to, že v Holandsku sa skutočne vyskytol špecifický problém s kvalitou ovzdušia v dôsledku jeho geografickej polohy.

91 Nijako však nepreukázala, že emisie cezhraničných tuhých látok postihujú kvalitu ovzdušia v Holandsku v takom rozsahu, že problém znižovania emisií tuhých látok má v Holandsku odlišnú povahu ako vo zvyšných štátoch Spoločenstva a že odôvodňuje prijatie špecifických vnútroštátnych opatrení.

92 Okrem toho treba poznamenať, že špecifickosť problému ochrany životného prostredia uvádzaného na podporu žiadosti o odchýlenie sa od ustanovení smernice 98/69 je potrebné posudzovať z hľadiska noriem stanovených smernicou 1999/30. Príloha III smernice 1999/30 pritom stanovuje výlučne limitné hodnoty koncentrácie tuhých látok v okolitom ovzduší, ktorým sa členské štáty musia podriadiť bez toho, aby zohľadnila pôvod prítomných tuhých látok.

93 Súd prvého stupňa nemôže považovať za preukázané, že emisia tuhých látok mimo holandského územia, ktorá prispieva k zvýšeniu koncentrácie tuhých látok v okolitom ovzduší na tomto území, predstavuje pre Holandsko špecifický problém kvality ovzdušia v zmysle článku 95 ods. 5 ES.

94 Tvrdenie holandskej vlády preto nemožno prijať.

O nepriznaní osobitnej závažnosti prekročení limitných hodnôt koncentrácie tuhých látok v okolitom ovzduší v Holandsku

— Tvrdenia účastníkov konania

95 Holandská vláda vytýka Komisii, že odmietla priznať osobitnú závažnosť prekročeniam pozorovaným v roku 2004 vo všetkých oblastiach a aglomeráciách

v Holandsku vo vzťahu k denným limitným hodnotám koncentrácie tuhých látok stanovených smernicou 1999/30 s účinnosťou od 1. januára 2005 a zvýšeným o mieru tolerancie.

96 Podľa správy TNO predbežné údaje, ktoré oznámilo Holandské kráľovstvo, naznačujú prekročenie minimálne jednej z limitných hodnôt koncentrácie tuhých látok zvýšených o mieru tolerancie.

97 V správe MNP za rok 2006 na strane 11 sa síce uvádza, že úrovne tuhých látok v Holandsku sú nižšie, ako sa pôvodne predpokladalo. Toto konštatovanie však nemožno pripisovať holandskej vláde napriek tomu, že MNP je agentúrou podliehajúcou holandskej vláde.

98 V každom prípade však závery MNP nijako nespochybňujú existenciu špecifickosti prekročení limitných hodnôt koncentrácie tuhých látok vo vzťahu k maximálnym hodnotám stanoveným v smernici 1999/30, ako vyplýva zo strany 3 správy tejto agentúry.

99 Na pojednávaní ďalej holandská vláda Komisii vytkla, že nezobrala do úvahy špecifické faktory v Holandsku ako demografickú hustotu, intenzitu premávky a umiestnenie obytných zón pozdĺž dopravných ciest.

100 Komisia odpovedá, že zo správy TNO je možné vyvodiť, že v Holandsku v roku 2003 nedošlo k zvlášť závažným prekročeniam limitných hodnôt v porovnaní s inými členskými štátmi, pričom niektoré z týchto štátov na rozdiel od Holandska uviedli prekročenia vo všetkých oblastiach.

101 Komisia dodáva, že všetky vnútroštátne hodnotiace správy za rok 2004 potvrdzujú neexistenciu špecifického problému kvality okolitého ovzdušia v Holandsku. V hodnotiacej správe Holandského kráľovstva sa uvádza viac prekročení limitných hodnôt ako v správe za rok 2003 z toho dôvodu, že správa za rok 2003 sa opierala výlučne o merania, kým správa za rok 2004 bola čiastočne vytvorená za pomoci modelových výpočtov. Navyše limitné hodnoty stanovené v smerniciach boli znížené, čím samotný nárast počtu prekročení v Holandsku v roku 2004 neznamenal, že tento štát bol konfrontovaný so špecifickým problémom kvality ovzdušia.

102 Podľa správy MNP z marca 2006, ktorú možno použiť v neprospech Holandského kráľovstva, keďže bola oficiálne vypracovaná na podporu žiadosti o odchýlenie sa od ustanovení smernice 98/69, predošlé odhady emisií tuhých látok v Holandsku boli nadhodnotené o 10 až 15 %. Nebolo isté, či Holandské kráľovstvo bolo v porovnaní s inými členskými štátmi konfrontované so špecifickým problémom, ktorý mu bránil dodržať ustanovenia smernice 1999/30.

103 Pretrvávanie možných vplyvov tuhých látok na zdravie nie je špecifickým problémom Holandska. Nakoniec MNP poznamenáva, že dlhodobé vystavenie sa škodlivým tuhým látkam má na zdravie oproti pôvodným odhadom o 10 až 15 % nižší vplyv.

104 Z toho vyplýva, že nie len Holandské kráľovstvo, resp. Holandské kráľovstvo a Belgické kráľovstvo, ale viacero ďalších členských štátov malo problémy s dodržiavaní limitných hodnôt koncentrácie tuhých látok stanovených smernicou 1999/30, že problém kvality ovzdušia, s ktorým sa potýkalo Holandské kráľovstvo, nebol mimoriadne závažný v porovnaní s problémami, ktoré mali ostatné členské štáty, a že niekedy bol tento problém dokonca menej závažnejší ako problémy, s ktorými sa potýkalo najmä Belgické kráľovstvo.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

105 Je nesporné a nebolo spochybnené, že problém emisií tuhých látok produkovaných vozidlami so vznetovým motorom je veľmi závažný a odôvodňuje prijatie primeraných legislatívnych opatrení na úrovni Spoločenstva. Rovnako je nesporné, že vnútroštátne opatrenie oznámené Holandským kráľovstvom smeruje k tomu, aby sa na jeho území prostredníctvom harmonizačných predpisov vopred stanovila limitná hodnota emisií tuhých látok, stanovená v návrhu nariadenia, ktorý je predmetom vyjednávaní (pozri bod 52 vyššie).

106 Takýto postup v zásade neodporuje článku 95 ods. 5 ES, pokiaľ dotknutý členský štát preukáže, že lehota potrebná na prípadné nadobudnutie platnosti nového harmonizovaného pravidla bude na celom jeho území alebo na časti územia predstavovať mimoriadny problém, ktorý ho odlišuje od ostatných členských štátoch a ktorý nevyhnutne vyžaduje, aby bolo vopred prijaté opatrenie.

107 V tomto smere zo skutočností uvedených v spise nevyplýva, že prekročenia limitných hodnôt koncentrácie tuhých látok v Holandsku stanovených smernicou 1999/30 sú v porovnaní s prekročeniami hodnôt v iných členských štátoch tak závažné, aby v oznamujúcom členskom štáte predstavovali špecifický problém kvality okolitého ovzdušia.

108 V štúdii MNP nazvanej „Beoorderling van het prinsjedagpakket – Aanpak Luchtkwaliteit 2005“ (Hodnotenie súboru opatrení ku dňu predloženia rozpočtu – opatrenia na zlepšenie kvality ovzdušia v roku 2005), ktorú nepochybne možno použiť voči holandskej vláde, keďže pochádza od organizácie podliehajúcej jednému z jej ministrov (rozsudok Súdneho dvora z 24. novembra 1982, Komisia/Írsko, 249/81, Zb. s. 4005, bod 15), a ktorá bola rovnako priložená k žalobe ako príloha, sa

rovnako, ako to uviedla Komisia v správe o pokroku, upresňuje, že limitné hodnoty koncentrácie tuhých látok boli od roku 2001 prekračované vo viacerých európskych mestách.

109 Zo zoznamu vytvoreného na základe vnútroštátnych hodnotiacich správ o kvalite ovzdušia za rok 2004 najmä vyplýva, že Holandsko bolo jedným zo skupiny piatich členských štátov, ktoré sa vyznačovali tým, že vo všetkých oblastiach boli v roku 2004 zaznamenané vyššie hodnoty koncentrácie tuhých látok, ako sú denné limitné hodnoty zvýšené o mieru tolerancie, stanovené smernicou 1990/30, zatiaľ čo v piatich iných členských štátoch boli tieto hodnoty prekročené vo viac ako 50 % oblastí.

110 Hodnotiaca správa Holandského kráľovstva za rok 2004 uvádza, že z analýzy výsledkov hodnotení kvality okolitého ovzdušia vykonaných na jeho území zjavne vyplýva zlepšenie kvality ovzdušia v porovnaní s rokom 2003, predovšetkým pokiaľ ide o tuhé látky, aj keď správa toto zlepšenie pripisuje najmä zmene meteorologických podmienok zaznamenaných v roku 2004 oproti predchádzajúcemu roku.

111 Okrem toho MNP vo svojej štúdii „Hodnotenie súboru opatrení ku dňu predloženia rozpočtu — opatrenia na zlepšenie kvality ovzdušia v roku 2005" zdôrazňuje, že aj iné európske štáty ako Holandsko mali problémy s dodržiavaním európskych limitných hodnôt koncentrácie tuhých látok.

112 Ako MNP zdôrazňuje vo svojej správe z marca 2006, ktorú holandská vláda predložila v priebehu skúmania oznámeného návrhu nariadenia a ako tiež Komisia uvádza v bode 41 napadnutého rozhodnutia, čo nebolo spochybnené, že úrovne koncentrácie tuhých látok v Holandsku sú oproti pôvodným predpokladom nižšie o 10 až 15 %.

113 Podľa MNP počet oblastí, v ktorých sa v roku 2010 očakáva prekročenie limitných hodnôt priemerných denných koncentrácií, sa znížil o viac ako polovicu oproti predchádzajúcim hodnoteniam a dlhodobé odhady, pokiaľ ide o tuhé látky a ich účinky na zdravie, boli upravené o 10 až 15 % smerom na dol.

114 Komisia v bode 41 napadnutého rozhodnutia poznamenáva, že MNP rovnako konštatoval, že počet oblastí, v ktorých bude priemerná denná limitná hodnota Spoločenstva pre koncentrácie tuhých látok prekročená, sa zníži v roku 2010 oproti roku 2005 o polovicu a v roku 2015 oproti roku 2010 tiež o polovicu.

115 Napokon okrem toho, že hustota obyvateľstva, intenzita cestnej premávky vo viacerých oblastiach Holandska a umiestnenie obytných zón pozdĺž cestných komunikácií nie sú kritériami stanovenými smernicou 99/30, nebolo preukázané, že tieto skutočnosti predstavujú pre tento členský štát problém ochrany životného prostredia v zmysle článku 95 ods. 5 ES, ktorý by ho výrazne odlišoval od iných oblastí Európskej únie.

116 V tejto súvislosti TNO dáva do súvisu vysokú úroveň emisií tuhých látok zistenú v časti Európskej únie, a to v Beneluxe, centrálnej časti Spojeného kráľovstva a v západnom Nemecku, s ich vysokou hustotou obyvateľstva a s ich činnosťami znečisťujúcimi životné prostredie, ku ktorým patrí najmä cestná premávka.

117 Holandská vláda teda nepreukázala existenciu špecifických problémov na svojom území, ktoré by odôvodňovali nevyhnutnosť počas prebiehajúcich rokovaní uplatniť nové harmonizované predpisy.

118 Nemožno teda dospieť k záveru, že Komisia sa nesprávne domnievala, že problém oznamujúceho členského štátu Spoločenstva s dodržiavaním limitných hodnôt Spoločenstva pre koncentrácie tuhých látok v okolitom ovzduší, stanovených smernicou 99/30, nie je špecifický.

119 Keďže podmienky, ktorých splnenie vyžaduje článok 95 ods. 5 a 6 ES, sú kumulatívne, na zamietnutie žiadosti o odchýlenie sa od právnej úpravy Spoločenstva postačuje, ak jedna z týchto podmienok nie je splnená (rozsudok Súdneho dvora z 21. januára 2003, Nemecko/Komisia, C-512/99, Zb. s. I-845, bod 81; rozsudok Spolková krajina Horné Rakúsko a Rakúsko/Komisia, už citovaný, bod 69).

120 Keďže sa holandskej vláde nepodarilo preukázať splnenie jednej z týchto podmienok, je potrebné dospieť k záveru, že Komisia bola povinná zamietnuť oznámené vnútroštátne prepisy.

121 Za týchto okolností musí byť žaloba zamietnutá ako nedôvodná bez toho, aby bolo potrebné rozhodovať o ostatných dôvodoch, ktoré žalobca uviedol voči napadnutému rozhodnutiu.

O trovách

122 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

123 Keďže Holandské kráľovstvo nemalo vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu všetkých trov konania v súlade s návrhom, ktorý v tomto zmysle podala Komisia.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Holandské kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

Legal Wiszniewska-Białecka Moavero Milanesi

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 27. júna 2007.

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

H. Legal